Ankenævnet for Forsikring

897/12

Den 20. august 2012 blev i sag nr. 81.573:

xxxxx xx xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Købstædernes Forsikring GS
Grønningen 1
1270 København K

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har haft bl.a. indboforsikring i Købstædernes Forsikring GS. Han klager sammen med sin hustru over, at selskabet har afvist at dække 3 guldringe, som efter det oplyste er blevet stjålet fra deres feriebolig i Tyrkiet. Klagerne er under nævnsbehandlingen repræsenteret ved advokat.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerne ikke i fornødent omfang har dokumenteret deres krav vedrørende de 3 guldringe.

Af klagen, som nævnet har modtaget den 16/11 2011, fremgår:

> "1 Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …
> Klagerne havde den 17. februar 2011 et tyveri/røveri i deres sommerbolig i Tyrkiet. Tyveriet/røveriet fandt sted om natten medens klagerne lå og sov. Klagerne blev formentlig bedøvet af gerningsmanden/gerningsmændene.
>
> Forholdet blev straks anmeldt over for det lokale politi, jf. den som bilag … vedhæftede politirapport. Politiet antager, at gerningsmanden/gerningsmændene er kommet ind af et vindue, hvor der var synlige tegn på indbrud.
>
> Forsikringsselskabet opfordres (1) til at fremlægge den oversættelse af politirapporten, Forsikringsselskabet har ladet udarbejde.
>
> Ved hjemkomsten til Danmark blev forsikringsbegivenheden ligeledes straks herefter anmeldt over for Købstædernes Forsikring (i det følgende 'Forsikringsselskabet'), som også modtog kopi af politirapporten samt dokumentation for erhvervelsen af de stjålne effekter,

herunder 3 fingerringe (en guldring og 2 brillantringe) til en samlet værdi af ca. kr. 45.000,00 (i det følgende 'Guldringene').

Fingerringene var erhvervet under et par af klagernes tidligere ferierejser i Tyrkiet. Dokumentation for erhvervelsen af fingerringene i form af certifikat 000817, 000851 og 000852 fremlægges som bilag …, idet bemærkes, at en af ringene blev købt i 2009 og de andre samtidig i 2010. Alle 3 ringe blev betalt kontant. Ringene blev købt af klager … som gave til klager ...

Som dokumentation for, at klagerne var i Tyrkiet da fingerringene, blev indkøbt fremlægges som bilag … dokumentation for indkøb af flybilletter.

På baggrund af forsikringsanmeldelsen havde klagerne et møde med Forsikringsselskabets taksator … på klagernes bopæl i Danmark den 14. marts 2011. Ultimo marts d.å. blev der desuden afholdt et møde med Forsikringsselskabets …

Ikke desto mindre havde klagerne ikke i maj 2011 modtaget et svar fra Forsikringsselskabet, hvorfor undertegnede på vegne klagerne den 5. maj 2011 rykkede for svar i sagen, jf. bilag ...

Den 6. maj 2011 anerkendte Forsikringsselskabet således delvist at dække klagernes tab, men Forsikringsselskabet afviste at dække de 3 fingerringe, jf. bilag ...

Undertegnede kommunikerede herefter med Forsikringsselskabet omkring afvisningen - jf. den som bilag … vedhæftede korrespondance, i hvilken forbindelse Forsikringsselskabet tillige modtog den som bilag 11 vedhæftede erklæring vedr. fingerringene fra [tyrkisk guldsmed]:

Det bemærkes, at Forsikringsselskabet selv har bedt om erklæringen (jf. bilag …), men at Forsikringsselskabet nu anmoder om at modtage juvelerens interne regnskaber. Som bilag … vedhæftes e-mail af 4. november 2011.

Forsikringsselskabet har i øvrigt ved brev af 30. marts 2011 opsagt klagernes forsikringer hos Forsikringsselskabet 'med henvisning til seneste skade', jf. bilag ...

--oo0oo--

Til støtte for det af klagerne nedlagte påstand gøres det gældende, at klagerne har dokumenteret, at der er foregået tyveri/røveri i deres feriebolig (jf. bilag …) og at klager … har været ejer af de i sagen omhandlede 3 fingerringe (jf. bilag …).

Det må have formodningen imod sig, at en anerkendt juveler i Tyrkiet skulle udstede certifikater og tillige udarbejde en erklæring til brug for forsikringssagen, hvis ikke klagerne var kunder i butikken og havde erhvervet de nævnte smykker.

Det gøres i den forbindelse gældende, at det er helt almindeligt, at turister betaler kontant hos juvelerer i Tyrkiet, idet man opnår en væsentlig bedre pris, end hvis man betaler med kreditkort.

Det kan således lægges til grund, at der ikke foreligger omstændigheder af nogen art, som berettiger Forsikringsselskabet til at mistænkeliggøre klagerne, fordi klagerne har betalt fingerringene kontant *eller* fordi de ikke har hævet pengene til de i sagen omhandlende finger-

ringe i en hæveautomat; Pengene til fingerringene er sparet op og medbragt hjemmefra kontant, idet klagerne - som har feriebolig i Tyrkiet - kendte alt til forholdene.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
Selskabet, Købstædernes Forsikring, skal udbetale yderligere 45.000,00 til klagerne med tillæg af renter i henhold til forsikringslovens § 24."

Heroverfor har selskabet i brev af 20/12 2011 til nævnet bl.a. anført:

"**Sagens forløb:**

Skaden er sket den 17. februar 2011 i Tyrkiet, og er anmeldt til os den 7. marts 2011 (bilag …). Den 14. marts 2011 er vores interne taksator ude og besøge kunden, og hans rapport modtager vi den 23. marts 2011(bilag …), vores interne taksator anbefaler at sende skadesagen til en ekstern konsulent for nærmere undersøgelse.

Den 4. april 2011 er den eksterne konsulent ude og besøge forsikringstageren, og den 1. maj 2011 modtager vi rapport fra konsulenten (bilag …). Den 9. maj 2011 udbetaler vi erstatning for alt andet end smykkerne og GPS kr. 33.528,25 og fremsender samtidig vores taksators rapport og opgørelse, hvor vi afviser, at yde erstatning for smykkerne og de erhvervsmæssige genstande, herunder GPS.

Den 17. maj 2011 modtager vi et brev fra forsikringstagerens advokat, som klager over afvisningen vedrørende smykker og GPS. (bilag …). Den 11. august 2011 modtager vi, pr. mail, en rykker fra forsikringstagerens advokat, dette medfører en længerevarende mail korrespondance (bilag …). Den 29. september 2011 modtager vi yderligere dokumentation, i form af erklæring fra den tyrkiske juveler (bilag …)

Dokumentation for smykkerne:

Sagen som er fremlagt for Ankenævnet vedrører alene krav om erstatning for de stjålne smykker, idet resten af skaden er afregnet.

Der er tale om smykker til en ikke uvæsentlig værdi, mere præcis kr. 45.000, og det må derfor være rimeligt, at forsikringstageren fremligger ekstra grundig dokumentation, grundet kravets størrelse, og derfor er der også flere årsager til, at vi ikke har udbetalt erstatning for de stjålne smykker:

- **Ingen dokumentation for betalingen -** Forsikringstageren kan på ingen måde dokumentere, hvordan de 45.000 kr. er fremkommet, der foreligger ingen kontoudtog der viser, at der er foretaget kontante hævninger inden afrejse. Smykkerne er ikke købt via kreditkort, så der eksisterer ingen udskift fra banken, der kan dokumentere det store økonomiske køb. Forsikringstageren oplyser at pengene sparet om igennem længere tid, hvilket vi også synes er usædvanligt, da det kan undrer os, hvem der i dag, sparer så store beløb op, ved at lade dem ligge hjemme i husstanden

- **Næsten fortløbende nr. på certifikaterne (bilag 7) -** Smykkerne er efter forsikringstagerens oplysninger købt i 2009 og igen i 2010, men på trods af dette er certifikaterne næsten fortløbende i deres nummerserie, nr. 817, 851 og 852. Certifikaterne er også udfyldt med den samme kuglepen, og af den samme person, på trods af at de er købt med om imod et år i mellem handlerne, ligeledes er beløbene på certifikaterne udfyldt

med beløb i Danske kroner, på trods af, at de er købt i Tyrkiet. Det fremgår også af certifikaterne, at de er udfyldt på dansk, da fx ring hedder halka, og brillant hedder parlak

- **Ingen fotodokumentation -** Vi har bedt forsikringstageren om, at fremskaffe fotodokumentation for smykkerne, men det har heller ikke været muligt, at fremligge som fotodokumentation for så dyre køb.

Vi har efterfølgende modtaget en erklæring fra juveleren i Tyrkiet, som er fremsendt til os den 29. september via forsikringstagerens advokat. Denne erklæring mener vi dog ikke, løfter bevisbyrden for at forsikringstageren har betalt smykkerne, da erklæringen er udstedt efter skaden er sket.

Vores konklusion:

Vi mener ikke, at forsikringstageren har fremlagt tilfredsstillende dokumentation for køb af smykker til en samlet værdi af kr. 45.000, som er et ikke uvæsentligt beløb, og må derfor på det foreliggende grundlag fastholde vores afvisning af erstatningen for smykkerne."

Herefter har klagernes advokat i brev af 3/1 2012 til nævnet anført:

"Supplerende anbringender

Den som bilag … og bilag … (fejlagtigt angivet som bilag …) fremlagte erklæring (tilstillet Indklagede den 29. september 2011) er helt korrekt 'udstedt efter, at skaden er sket':

Erklæringen skal imidlertid betragtes for et autoritativt bevis i sagen, alt den stund, at erklæringen er indhentet af Klagerne på baggrund af en eksplicit opfordring fra Indklagede.

Allerede derfor synes det meningsløst, når Indklagede i sit svarskrift hævder, at erklæringen 'ikke skulle løfte bevisbyrden' 'da erklæringen er udstedt efter, at skaden er sket'.

Det bemærkes i den forbindelse, at undertegnede på vegne Klagerne direkte har opfordret Indklagede til selv at rette henvendelse til den tyrkiske juveler, således at der ikke senere kunne komme indsigelser til erklæringen. Således hedder det f.eks. i undertegnedes brev af 17. maj 2011 til Indklagede:

"Endelig kan jeg oplyse, at guldringene alle er købt hos en juveler ved navn "…, og at jeg meget gerne indhenter en erklæring fra stedets ejere, … og …, til brug for forsikringssagen og til brug for en evt, senere retssag.

Da mine klienter imidlertid er kommet i forretningen med jævne mellemrum, finder jeg det rigtigst - også for, at De ikke senere kan rejse berettiget indsigelser til dokumentationens indhentelse - at De selv retter henvendelse til juveleren for at få oplysningerne verificeret.

[Ejerne af guldsmeden] kan træffes på telefon: … og på e-mail …

Ifald De måtte frafalde indsigelser til det faktum, at en sådan erklæring er indhentet af undertegnede til brug for sagen, er jeg naturligvis indstillet på selv at rette henvendelse til juveleren for at fremskaffe yderligere dokumentation',

jf. bilag ...

> På den baggrund meddelte Indklagede den 18. august 2011, at man venligst skulle *'bede kunden fremskaffe en erklæring fra juveleren'*
>
> (min understregning), jf. bilag ...
>
> Hvis man senere ville gøre indsigelser til tidspunktet for erklæringens indhentelse, synes det meningsløst, at Indklagede 6 måneder efter forsikringsbegivenheden ulejligede Klagerne med at tilvejebringe nævnte erklæring (bilag …).
>
> Indklagede havde i øvrigt alle muligheder for at grave i evt. forhold, Indklagede måtte finde 'mistænksomme', ved selv at rette henvendelse til juveleren - Klagerne har gjort det så nemt, som overhovedet muligt, ved at udlevere præcise kontaktoplysninger - men det har Indklagede ikke ønsket, og dette skal tillægges processuel skadevirkning, således at forstå, at Indklagede ikke kan afvise dækning pga. skadebehandlerens mavefornemmelse om, at noget 'synes usædvanligt' og at 'det kan undre', når erklæringen, som Indklagede bad om, er tilvejebragt.
>
> I øvrigt er det sædvanligt i turistbyer i Tyrkiet, at Skandinavere betaler med nationale valuta, og allerede derfor synes det ikke spor mistænksomt, at Klagerne har betalt med danske kroner og at prisen for smykkerne i certifikaterne er angivet i danske kroner. Også dette ville nemt være kunnet bekræftet af juveleren.
>
> I øvrigt er det også helt sædvanligt, at certifikater som her udstedes på engelsk - eller sågar dansk - i Tyrkiets store turistbyer, hvor forretningerne lever af turisterne.
>
> Endelig bemærkes, at det synes helt realistisk og inden for Klagernes formodede forbrugsmønster, at Klager … i 2009 og 2010 har foræret sin hustru 3 fingerringe til en værdi af kr. 45.000,00. Klagerne har begge en særdeles god økonomi, og Klagerne ejer f.eks. boliger i såvel [Danmark og i Tyrkiet]."

Nævnet har fået forelagt de bilag, der er vedlagt sagen, herunder kopi af de 3 certifikater samt erklæringen fra smykkeforretningen i Tyrkiet. I sidstnævnte dokument erklærer smykkeforretningen at have solgt de omhandlede 3 ringe til klageren i henholdsvis sommeren 2009 og 2010.

Nævnet udtaler:

Sagen drejer sig om, hvorvidt klagerne har fremlagt fornøden dokumentation for, at de var i besiddelse af 3 fingerringe (en guldring og to brillantringe), at disse ringe havde en samlet værdi af ca. 45.000 kr., og at disse ringe blev stjålet under et indbrud i deres feriebolig i Tyrkiet.

6. 81.573

Ringene er efter klagernes oplysninger købt kontant i Tyrkiet i 2009 og 2010, og klagerne har fremlagt bekræftende oplysninger herom fra den juveler, der har solgt ringene, og certifikater herfor. Klagerne har ikke fremlagt oplysninger om deres økonomiske forhold, herunder dokumentation for, at de har hævet eller været i besiddelse af kontantbeløbene, ligesom der ikke foreligger fotos af ringene.

Når henses til den betydelige værdi, som klageren har oplyst, ringene har, og til, at der ingen fotodokumentation foreligger, finder nævnet, at der til sagens afgørelse bør afgives parts- og/eller vidneforklaringer bl.a. om, hvordan pengene til købene er tilvejebragt. Nævnet finder, at disse oplysninger bør afgives under strafansvar. En sådan bevisførelse kan ikke finde sted for nævnet, men må foregå ved domstolene. Nævnet afstår herefter i medfør af vedtægternes § 4 fra at afgøre sagen.

Herefter

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen
formand